

Hz. Salih'in Devesi / Abülhamid Abdülmaksud

Günah işlemekte ısrar ve inat etmek, insanoğlunu helaka götüren şeytani adımlardır. Bu durum Hz. Salih'in kavminin bir özelliği idi. Onlar peygamberleri olan Hz. Salih'e karşı inatçılık ettiler ve korumaları gereken deveyi boğazladılar. Âsiliğe ısrar etmeleri üzerine de Allah onları kudretiyle helak etti. Şimdi size, Hz. Salih'in devesi olanları bir bir anlatacak:

Ben mübarek (mucize) dişi deveyim... Ya da (nam-ı diğer) Salih'in devesi...

Allah-u Teâla, peygamberi Hz. Salih'i Semud kavmine gönderdiğinde ben henüz yaratılmamıştım. Semud kavmi zengin ve güçlü bir kavimdi, ancak onlar kâfir ve inatçıydılar. Bu nedenden dolayı Hz. Salih'in risaletini inanmadılar, onu yalanlayıp inkâr ettiler.

Günlerden bir gün kavmi, Hz. Salih'ten olağanüstü bir mucize göstermesini istediler, böylelikle onlara peygamberliğini ispat edecekti. Dağların kovuğundan bir deve çıkarmasını istediler ondan. Hz. Salih aleyhi's- selamın Rabbine duası üzerine Allah dağların kayalıkları arasından mucizevi bir deve çıkardı. İşte o kayalıkların yarılmasıyla ortaya çıkan deve bendim...

Hz Salih'in Kavmi; benim, dağların arasından çıkıp gelmemi görmesine rağmen, bu mucizeye aralarından fakir ve zayıflardan oluşan küçük bir gurup haricinde kimse inanmamıştı. İstedikleri mucizenin gerçekleşmesine rağmen, Semud kavminin zenginleri ile kodamanları inat ve inkârlarında direttiler. Hz. Salih bana zarar vermemeleri ve ürkütmemeleri hususunda uyardı onları.

Kavim, Hz. Salih'e, bana zarar vermeyeceklerine dair söz verdiler. Hz. Salih kuyudaki suyu aramızda taksim etmişti, kuyudan bir gün ben diğer gün ise onlar içiyorlardı ve kalan suyu muhafaza ediyorlardı.

Günlerden bir gün bir yavru doğurdum. O da bir mucizeydi, memelerim süt ile dolmuştu, yavrumu bu temiz ve mübarek süttten emzirmeye başladım.

Kafirler ve inatçılar bunu gördüklerinde Hz. Salih'ten sütümden almak için izin istediler. Hz. Salih (as) bu taleplerini kabul etti. Sütümden bir gün onlar alacaklar, diğer gün ise yavruma süt vermem için bana bırakacaklardı. Böylelikle sütüm yavrum ile kavim arasında bir ortaklığa dönüştü.

Bu durum müminlerin Hz. Salih'in etrafında toplanmalarına sebep olmuştu. Aynı zamanda da kâfirleri zora sokmuştu. Kâfir ve inatçıların kalpleri bana duydukları kin ve hasetle doldu, oysaki benim temiz ve mübarek sütümden yararlanıyorlardı. Kâfirler, liderlerinin evinde toplanıp bu konuda istişarede bulundular ve beni kesmeye karar verdiler.

Bu görevi kimin (hangi cânînin) gerçekleştireceğini aramaya başladılar. Sonunda da onları buldular. Beni öldürmek üzere seçilen cellatlar, tam dokuz kişiydi. Bunlar da, aralarında anlaşarak, beni boğazlayacak olanı seçtiler.

Belirledikleri gün geldiğinde, o zalim sinsice yanıma yaklaştı, elinde de büyük bir bıçak vardı. Üzerime atılıp bıçağı boynuma sapladı.

Hız. Salih'in bana zarar vermemeleri için uyarmasına rağmen bu zalimler kestiler.

Allah da onları en şiddetli azaplarla cezalandırdı. Allah ve peygamberine karşı olan inkâr ve inatları yüzünden, onları bozguna uğrattı, müminleri ise kurtardı. İşte efendiim, bu benim hikâyem... Allah'ın emrine muhalefet edenler için (dilerim) ibret olur!!!

